

Думаймо про майбутнє

Скільки себе пам'ятаю, я завжди любила читати книги. Ще в дошкільному віці стала читачем сільської та шкільної бібліотек, які знаходились неподалік від мого дому. Пам'ятаю шкільну бібліотеку, яка містилась в кінці довгого шкільного коридора у великій шафі, яку під час шкільних перерв відкривала бібліотекар Галина Іванівна Грош. Коли вона відкривала цю шафу, мені хотілося перечитати всі книги, які там були.

Коли навчалась в школі, то довго вагалася, ким бути. Вабила природа з її таємницями і загадками. Хотілось бути істориком і зазирнути в глибину віків. Але доля склалася так, що я стала бібліотекарем.

Спочатку було важко досягнути море нової інформації, налагодити контакт з користувачами. А їх тоді було чимало. Та я отримувала підтримку своїх колег, які вже мали досвід в цій професії. Пам'ятаю всебічну допомогу та підтримку, особливо в перші роки моєї роботи, директора районної бібліотеки Паші Іванівни Ігнатенко, завідувачок Моквинською, Соснівською, Кам'яною, Антонівською, Вітковицькою, Прислуцькою, Полянською бібліотеками Лідії Вікторівни Вознюк, Марії Іларіонівни Масник, Євгенії Євстахіївни Михайлюк, Марії Дмитрівни Дибач, Оксани Олексіївни Юсенко, Ганни Оксентіївни Омельчук, Галини Омелянівни Удодік, а також директора бібліотечної системи району Надії Іванівни Кучерук, працівників методичного відділу ЦРБ.

Я з радістю поринула в бурхливе бібліотечне життя, де кожен день приносив нові знання та новий розвиток. Позитивна та креативна бібліотечна атмосфера надихала, і я змінювалася, дивуючи саму себе. Йшла до своїх користувачів на тваринницьку ферму, в поле до льонарів та жнивників, на тракториний стан, щоб розповісти про новинки літератури, а в той час щомісяця до бібліотеки надходило не менше ста книг. Проводила читацькі конференції, диспути, літературні вечори та ранки з молоддю та юними читачами. Шукала нові цікаві форми роботи для задоволення читацьких запитів. Так виникла ідея дослідити історію села, адже на запит користувачів про історію села бібліотека могла запропонувати тільки енциклопедію «Історія міст і сіл України». За учасню учнівського та педагогічного колективу Друхівського ліцею зібрано багато стародавніх речей домашнього вжитку, одягу та виробів декоративно-прикладного мистецтва друхівчан та створено музейний куточок «Обереги мого села».

Образливо чути від багатьох, що професія бібліотекаря полягає в тому, щоб просто взяти з полиці книжку і видати її читачеві. Це зовсім не так. Щоб виконувати свої обов'язки, бібліотекарю доводиться бути універсальним фахівцем: психологом та педагогом, літературознавцем та істориком, актором та сценаристом, режисером та журналістом, оратором та рекламістом, медіаспеціалістом та дизайнером, спеціалістом зі зв'язків з громадськістю та менеджером, і треба постійно вчитися. Вчитися створити блог або бук-трейлер, підготувати віртуальну виставку книг, написати цікаву та привабливаючу інформацію на веб-сторінці та в соціальних мережах, працювати з аудіо, відео та графічним редакторами, користуватися ксероксом, сканером, принтером, відеотехнікою, фототехнікою, вчитися писати проекти.

Ось і цьогоріч бібліотека стала переможцем конкурсу проектів від громадської організації «Рівненське обласне відділення української бібліотечної асоціації». Для реалізації проекту «Думаємо про майбутнє, робимо сьогодні» бібліотека отримала сканер та принтер. Це дало змогу оцифрувати не тільки наявні в бібліотеці краєзнавчі матеріали, а й фотосвітлини із сімейних архівів друхівчан, щоб зберегти їх для майбутніх поколінь.

На жаль, користувачі все рідше переступають поріг бібліотеки, тому бібліотека почала працювати за принципом «якщо ви не йдете до нас, то я приїду до вас зі своїми ресурсами». Бібліотека надає таку послугу як книгоношення для людей, які не можуть прийти до бібліотеки, в тому числі для мешканців Друхівського стаціонарного відділення, самотніх громадян похилого віку та інвалідів.

Бібліотека сьогодні нарощує свою присутність в інтерактивному медіа-середовищі. Створено блог бібліотеки «Бібліосвітлиця» та сторінку у соціальній мережі Facebook для інформування віртуальних користувачів бібліотеки про бібліотечні події, послуги, книги.

Недавно я прочитала слова відомого американського письменника Ніла Геймана, який сказав: «Якщо ви не цінуєте бібліотеки, значить ви не цінуєте інформацію, культуру, або мудрість. Ви змушуєте мовчати голоси минулого, і ви шкодите майбутньому».

Вдумаймося в ці слова і думаймо про майбутнє.

Людмила Баранчук
завідуюча публічно-шкільною
бібліотекою-філією с.Друхів